

АНДРЕЙЧЕНКО КАТЕРИНА, здобувач вищої освіти
 Науковий керівник – **ЛИСЕНКО АЛЛА**, к.е.н, доцент,
 доцент кафедри аудиту, обліку та оподаткування,
**Центральноукраїнський національний технічний університет,
 м. Кропивницький**

ОБЛІКОВА ПОЛІТИКА ПІДПРИЄМСТВА ТА ЇЇ СКЛАДОВІ КОМПОНЕНТИ

В Законі України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні» № 996-XIV облікову політику визначено як «сукупність принципів, методів і процедур, що використовуються підприємством для ведення бухгалтерського обліку, складання та подання фінансової звітності» [1].

Власники підприємства реалізують облікову політику шляхом визначення в розпорядчому документі застосовуваних методів оцінки, обліку, процедур відносно яких передбачається більше одного варіанта. У розпорядчому документі про облікову політику підприємства повинні відображатися наступні моменти (рис. 1):

Рис. 1. Складові розпорядчого документа про облікову політику підприємства*
 * побудовано автором на підставі [2]

Крім розглянутих на рис. 1 компонентів, у відповідності з листом МФУ від

21.12.2005 № 31-34000-10-5/27793 у розпорядчому документі про облікову політику підприємства потрібно відобразити: порядок визначення ступеня завершеності виконання робіт за будівельним контрактом; бази розподілу витрат по операціях з інструментами власного капіталу; інформацію про періодичність відображення в обліку відстрочених податкових активів та зобов'язань; інформацію щодо формування балансу відокремленими підрозділами підприємства [2].

Розпорядчий документ про облікову політику формує виконавчий орган управління та подає його на погодження (затвердження) власнику. Облікова політика підприємства визначається на підставі діючих Н(П)СБО, а також інших нормативно-правових документів з питань регулювання обліку та фінансової звітності.

Виходячи з принципу послідовності, розпорядчий документ про облікову політику передбачає застосування стабільної облікової політики, прийнятної для підприємства. Вона може змінюватися у таких випадках:

- при зміні статутних вимог на підприємстві;
- при зміні вимог органу, відповідального за державне регулювання методології обліку та фінансової звітності;
- коли зміни в обліковій політиці забезпечують більш достовірне відображення господарських операцій в обліку та фінансовій звітності.

Розпорядчий документ (наказ) про облікову політику, у відповідності до листа МФУ «Про облікову політику» може прийматися як базисний на період діяльності підприємства, а з визначеного часу до нього, за умов необхідності, вносяться зміни. Якщо ж до облікової політики вносяться зміни, які охоплюють за обсягом більшу частину тексту, здійснюють значний вплив на її зміст, то виникає потреба у викладі розпорядчого документу про облікову політику у новій редакції [2].

Також потрібно враховувати, що облікова політика підприємства та інформація про її зміни повинна бути відображена у примітках до річної фінансової звітності. При цьому, у відповідності з листом МФУ «Про облікову політику», може бути застосовано два варіанти: 1) описова форма; 2) прикладання копії розпорядчого документу щодо встановлення та змінення облікової політики [2].

Отже, розпорядчий документ про облікову політику є необхідним елементом організації ведення обліку та складання фінансової звітності на підприємстві. Тому до його розробки необхідно відноситися відповідально.

Список використаних джерел:

1. Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні / Закон України № 996-XIV від 16.07.1999 р. (редакція від 03.09.2024 р.). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/996-14#n112>
2. Про облікову політику / Лист Міністерства фінансів України від 21.12.2005 № 31-34000-10-5/27793. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v2779201-05#Text>

